

Anerkendelse af den Maade, hvorpaa de kommunale Myndigheder have ført den ud i Livet. Loven af 1899 var jo egentlig ikke nogen stærkt indgribende Reform for selve Skolen. Paa det Punkt, hvor Reformen var mest indgribende, nemlig med Hensyn til Nedsættelsen af Børneantallet og dermed følgende Oprettelse af ny Skoler, medførte den stærke økonomiske Byrder for Befolkningen. Paa det andet Punkt af Loven af 1899, som angaar Lærernes Lønning, fører den ligeledes betydelige økonomiske Byrder med sig. Imidlertid tror jeg, at skønt Loven af 1899 saaledes kan siges at have været en ret dyr Lov, er den bleven modtaget uden Kny af Befolkningen og ført ud i Livet paa en Maade, man maa yde al Anerkendelse. Den ærede første Taler nævnte ganske vist, at der var adskillige Egne i Jylland, hvor Begyndelseslønnen var sat noget lavt. Jeg vil heller ikke bestride, at det kan være Tilfældet, men jeg tror alligevel, at naar man tager Hensyn til det store Statstilskud, Lærerne fik paa Skoleloven, og til Kirkesangerlønnen, og naar Kirkebylærerlønnen bliver regnet med, saa tror jeg, at selv om Begyndelseslønnen er 800 Kr., saa naar vedkommende dog op til et Par Tusinde Kroner i alt, og det kan ikke siges at være saa daarlig en Løn.

Uagtet der efter min Opfattelse er ret almindelig Tilfredshed med Loven af 1899, finder jeg dog, at det er saa naturligt, at der, efter at den har virket nogle Aar, findes Nødvendighed for nogle Ændringer. Det er noget, som ikke er ualmindeligt med Hensyn til de Love, der vedtages, det er endogsaa fastsat for adskillige Loves Vedkommende, at de skulle underkastes Revision efter en bestemt Tid. Det, at der nu efter 3 Aars Forløb foreslaas Ændringer i Loven af 1899, er derfor ikke Bevis for, at Loven ikke i og for sig har været god nok. Jeg tror, det maa erkendes, at den ærede Kultusminister har været meget heldig med de Ændringer, som han foreslaar til den gældende Lov, og jeg skal for mit Vedkommende i al Almindelighed yde Ændringerne min Tilslutning og udtale det Haab, at det maa lykkes at faa dem bragte til Udførelse i Lovsform.

Der er dog en ganske enkelt Bestemmelse, som jeg ikke er saa absolut glad ved. Den er bleven omtalt af forskellige Talere, blandt andet af den sidste ærede Taler. Det er Bestemmelsen om den Ringer, der foreslaas. Men jeg skal ikke komme videre ind herpaa. Jeg kan i

denne Henseende ganske henholde mig til, hvad den ærede sidste Taler udtalte.

Men der er én anden Bestemmelse, som foreslaas, som jeg derimod gerne vil udtale min Glæde over. Det er Bestemmelsen om, at Andenlærere og Lærerinder paa Landet ikke som nu skulle have deres Ansættelsestid halveret, men derimod skulle have den beregnet efter det fulde Antal Aar, hvori de have været ansatte. Jeg har, baade da vi sidst behandlede Skoleloven og hele Tiden siden, været af den Opfattelse, at det, som da blev vedtaget, at Andenlærernes Ansættelsestid skulde halveres, var en Ubillighed over for de vedkommende. Og særlig ubilligt forekommer det mig at være over for dem, som vare ansatte før 1899. Jeg tror i det hele taget, at det var en uheldig Bestemmelse. Jeg tror ogsaa, at den er uheldig for selve Andenlærerklassen i al Almindelighed. Men den rammer selvfølgelig haardest dem, som vare ansatte, før Loven traadte i Kraft. Den højtærede Minister har i Motiverne til Lovforslaget anført, at netop denne Bestemmelse har givet Anledning til mange Klager, og det synes næsten at fremgaa, at disse Klager have været medvirkende til, at vi i det hele taget nu have faaet et Lovforslag frem om en Revision af Skoleloven. Blandt de Klager, som Ministeren anfører i Lovforslagets Motiver, nævnes særlig dette, at Begrænsningen betragtedes som en Ubillighed imod de Lærere, der rantes af den, som nedsættende for Andenlærerklassen, og navnlig som en Krænkelse af en alt vundet Ret for de Lærere, der før Skoleloven havde faaet Ansættelse. Jeg kan for mit Vedkommende godt erkende, at disse Klager ere berettigede, og jeg tror, at det netop har virket uheldigt og vil virke uheldigt, hvis det skulde blive bestaaende. Jeg kan derfor, som sagt, udtale min Glæde over, at man nu her ved Lovforslaget søger at faa dette forandret.

At den nuværende Ordning kan medføre uheldige Konsekvenser, skal jeg lige med et enkelt Eksempel bevise. Det er mig bekendt, at der er en Lærer, som i adskillige Aar har siddet som Andenlærer, men imidlertid er bleven Førstelærer. Paa Grund af denne Bestemmelse om, at hans Ansættelsestid som Andenlærer bliver halveret, har han endnu ikke naaet 10 Aars Ansættelsestid, og han faar derfor kun 200 Kr. i Statstillæg. Hvis derimod hans Ansættelsestid blev beregnet fuldt ud, altsaa ikke halveredes, vilde han have faaet